

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς Ἀθηναϊκῆς δίδεται δωρεάν
χρωματισμένη εἰκὼν τῆς ὠραίας Βερετίας.

Οἱ ἄνθρωποι δὲν σφάλλουσι τόσο ποθοῦντες τὴν
πρόδοσιν αὐτῶν ὅσον κρίνοντες τί ἐστὶν πρόδος καὶ ὁ-
ποία ἡ ὁρῆ αὐτῆς μέθοδος. Φιλοδοξία ἔχουσα συνεί-
δησιν ἐν αὐτῇ ἐστὶν πάντοτε ὡς φιλόπονος καὶ πι-
στός μηχανικός, ἥτις κατασκευάσει τὴν ὁδὸν, μεταξύ
ἑαυτῆς καὶ τῆς ὑψίτης ἐπιτυχίας, διὰ τῆς πιστοτέ-
ρας καὶ λεπτοτέρας ἐπιτελέσεως τοῦ καθήκοντος. Ἡ
ἐλευθερία νὰ προβῶμεν ἀνωτέρω ἢ ὅσον εἴμεθα διδεται
μόνον ὅταν ἐξεπληρώσαμεν τὸ καθήκον τὸ ἐπιβαλλό-
μενον ἡμῖν. Ὁ ἄνθρωπος ἀποδεικνύει ἑαυτὸν ἱκανὸν
νὰ ἀναβῆ ὑψηλότερον ὅταν φανῆ πιστὸς ἔνθα νῦν εὐρί-
σκεται. Ὁ ἄνθρωπος ὁ μὴ πράττον καλῶς ἐν τῇ ἐνε-
στάσει αὐτοῦ θέσει, διότι ποθεῖ νὰ ἀναβῆ ὑψηλότερον,
δὲν εἶναι κατάλληλος οὔτε νὰ μὲνῃ ἔνθα ἐστὶ· εἶναι
ἤδη ἱκανῶς ὑψηλὰ, καὶ πρέπει νὰ τεθῆ χαμηλότερα.

Θεωρήσατε τὸ τέλος τῆς κοσμικῆς φιλοδοξίας ὁ-
ποῖον τι ἐστὶ. Λάβετε τοὺς τέσσαρας μεγίστους δεσπό-
τας τοῦ κόσμου. Ὁ Ἀλέξανδρος, ὅταν καθυπέταξε
ποσοῦτον τὰ ἔθνη ὥστε ἔλαβε διότι δὲν ὑπῆρχον πλεί-
ονα νὰ κατακτήσῃ, ἐπὶ τέλους ἐπυροπόλησε μίαν πό-
λιν, καὶ ἀπέθανεν ἐν σκηνῇ ἀκολασίας. Ὁ Ἀντίβας
ὅστις ἐπλήρωσε τρία κοιλὰ διὰ χρυσῶν δακτυλίων τὰ
ὅποια συνήγαγεν ἀπὸ τοὺς φονευθέντας εὐγενεῖς, ἀπέ-
θανεν ἐπὶ τέλους διὰ δηλητηρίου ὅπερ ἔλαβε διὰ τῆς
ἰδίας τοῦ χειρὸς, ἀκλαυστος καὶ ἀγνωστος, ἐν ξενί-
γῃ. Ὁ Καῖσαρ κατακτῆσας 800 πόλεις, καὶ βάψας τὰ
ἐνδύματα αὐτοῦ διὰ τοῦ αἵματος ἐνὸς ἑκατομμυρίου
ἐχθρῶν του, ἐμαχαιρώθη ὑπὸ τῶν καλλιτέρων φίλων
του, ἐν αὐτῇ τῇ θέσει ἔνθα ὑπῆρξεν ἡ σκηνὴ τοῦ με-
γίστου θριάμβου του. Ὁ Ναπολεὼν ἀφοῦ ἐγένετο ἡ μά-
στιξ τῆς Εὐρώπης, καὶ ὁ ὀλετήρ τῆς πατρίδος του, ἀ-
πέθανεν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἠττημένος καὶ αἰχμαλώτος. Οὕ-
τω λοιπὸν «ἡ ἐλπίς τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῆ»
(Παροιμ. ι', 28).

Κατὰ τὴν στέφιν τοῦ Πάπα, ὁ τελετάρχης φέρε
ἀνημμένην λαμπάδα διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς, καὶ κάλα-
μον, ἐφ' οὗ δρᾶξ λίνου εἶναι ἐντεθειμένη, διὰ τῆς ἐ-
τέρας. Τὸ λίνον ἀνάπτεται ἐπὶ στιγμὴν ἀναφλέγεται,
καὶ εἴτα σβέννεται ἢ δὲ λεπτὴ τέφρα πίπτει ἐπὶ τῶν
ποδῶν τοῦ ποντίφικου, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς ψάλλουσιν «Pa-
ter Sanctus sic transit gloria mundi»—«Ἄγιε πά-
τερ οὕτω παρέρχεται ἡ δόξα ἡ ἐγκόσμιος.»

ΠΕΡΙ ΑΙΜΟΠΤΥΣΕΩΣ

[Ἰατρ. Ι. Π. ΗΥΡΑΛ]

Ἐὰν αἰφνης πτύση τις αἷμα, ἐξετασθήτω ἐν πρώ-
τοις μήπως προέρχεται ἐξ αἰμορραγίας τῶν ὀπισθίων
τῆς κοιλότητος τῆς ρίνας. Τοῦτο κατάδηλον γίνεται
ὅταν θεωρηθῇ ὁ φάρυγξ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται αἷ-
μα· καὶ ὅταν φυσήσῃ τις σφοδρὰ τὴν ρίνα, καὶ μετὰ
τῆς βλένης ἐξαχθῆ αἷμα ἐπὶ τοῦ ρινομάκτρον. Ἡ τοι-
αύτη αἱμόπτυσις οὐδόλως ἐστὶν ἀξία προσοχῆς.

Ἐὰν ὅμως τοιαῦτα φαινόμενα μὴ παρίστανται, ἡ αἱ-
μόπτυσις προέρχεται ἐκ τοῦ πνεύμονος. Ἐν τοιαύτῃ
περίπτώσει τρεῖς ἀρχικὰ αἰτία προκαλοῦσι ταύτην, ἡ
μετάστασις, ἡ συμφόρησις, καὶ ἡ φθίσις.

Ἡ μὲν μετάστασις προέρχεται ὅταν αἰφνης κατα-
παύσῃ συνήθης αἰμορραγία ἄλλου ὄργανου τοῦ σώμα-
τος. Οὕτως ἐνίοτε ἐπισυμβαίνει αἱμόπτυσις ἐξ ἐπισχέ-
σεως περιοδικῆς αἰμορραγίας, τῶν αἰμορροϊδῶν, καὶ
πάσης ἄλλης συνήθους αἰμορραγίας.

Ἡ δὲ συμφόρησις γίνεται ἐκ σφοδρῶν ἀναπνοῶν, ὡς
συμβαίνει ὅτε τίς τρέχῃ πολὺ, ἐκ φωνασκίας, ἐκ σφο-
δρᾶς φωνήσεως, ἐκ μεγάλης χρήσεως πνευστικῶν μου-
σικῶν ὄργανων, ἐξ εἰσπνοῆς ἀτμῶν δρυμῶν, κτλ.

Κατ' αἰμορραγίας ταύτας τὰς περιπτώσεις ἡ αἱμό-
πτυσις οὐδὲν διαταρακτικὸν ἐπὶ τῆς ζωῆς παρέχει.

Πρὸς θεραπείαν θέτον τὸν πάσχοντα καθεζόμενον
ἐν καθαρῷ ἀέρι δροσερῷ καὶ οὐχὶ θερμῷ, χαλάρωσον
τὰ συσφιγγόντα τὸν θώρακα ἐνδύματα, ἀπηγόρευσον

τὸ κινεῖσθαι καὶ τὸ ὀμίλειν καὶ ὄσων πίνειν λεμονάδας, καὶ τρώγειν ψυχρὴν καὶ εὐπεπτον φαγητόν. Πρὸς δὲ ριζικὴν Θεραπείαν εἰ μὴν ἡ αἰμόπτυσις προέρχεται ἐξ ἐπισχέσεως αἰμορροϊδῶν, ἐπίθετον βδέλλας ἐπὶ τῆς ἐδρας, σιναπισμούς ἐπὶ τοῦ πέλατος τῶν ποδῶν, γενέσθωσαν θερμὰ ποδολουτρά μετὰ λειοτετριμμένου συνάπεος ἀπόρου. Εἰ δὲ προσέρχεται ἐξ ἐπισχέσεως περιαιδικῆς αἰμορροαγίας ποιήσαν φλεβοτομίαν μικρὰν ἐπὶ τοῦ ποδός, ἢ ποδάλουτρον, ἐπίθετον βδέλλας ἐπὶ τῆς ἐντός τῶν μηρῶν χώρας, ἢ ἐπίθετον σιναπισμοῦς ἢ ξηρὰς αἰκίας, ἀμφοτέρω ταῦτα ποιητέον καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν.

Τὸ ἔλαιον τοῦ πηγάνου ληφθὲν καθ' ἐκάστην ἀνά δύο ἢ τρία στάγματα καταπαύει τὴν αἰμόπτυσιν. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ πολλὰ σκευασία φαρμακευτικά, ἀλλὰ αὐτὰ δέδοται τοῖς ἰατροῖς.

Ἐάν ὅμως ἡ αἰμόπτυσις προέρχεται ἐξ ὀργανικῆς παθήσεως τῶν πνευμόνων ἐνεκεν φυματώσεως, ἢ τοῦ ἰατροῦ ἐνδελεχῆς ἐπίσκεψις εἶνε ἀναπόφευκτος ὡς τάχιστα.

ΑΚΤΙΣ ΦΩΤΟΣ *

Γνωρίζετε τὴν μικρὰν Ῥαχήλ, μοι ἔλεγε ῥάπτριά τις, καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς; ὁ πατὴρ τῆς ἦτο ἄνθρωπος ὠμότατος, φερόμενος ἀείποτε σκληρῶς πρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ, αὐστηρῶς πρὸς τὰ τέκνα του, ψυχρῶς, εἰ καὶ εὐγενῶς, πρὸς τοὺς ξένους, ὁ δυστυχὴς! διότι ἦτο καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν του οἰκογένειαν συνεσταλμένος.

Διορθωτῆς τυπογραφικῶν σφαλμάτων ἐραίνετο ἀείποτε ἔχων ἐν βιβλίον ὑπὸ μάλης, ἕτερον ἡμιζέχον τοῦ Πηλακίου του καὶ τρίτον ἀνοικτὸν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἀναγινώσκων, ὁσάκις μετέβαιναν ἢ ἐπανήρχετο ἐκ τῆς ἐργασίας του, ὥστε πᾶς ὁ βλέπων αὐτὸν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ: Ἰδοὺ ἄνθρωπος πολυσπούδαστος! Ἰδοὺ εἰς σοφός!

Τοῦτο ἤρεσκεν αὐτῷ ἀναμφιβόλως, ἀλλὰ τὰ ἐγκυφαλικὰ αὐτοῦ νεῦρα ὑπὸ τῆς συντάκου προσοχῆς τοσοῦτον ἦσαν ἠρεθισμένα ὥστε καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐνόησε κακῶς διετίθετο, φοβερὸς καὶ εἰς τὰ τέκνα του αὐτὰ ἀποκαθιστάμενος. Ἡ παρ' ἄλλης οἰκογενεῖας χαρὰς πρόξενος γινόμενη τοῦ οἰκογενειάρχου ἐπάνοδος, τρόμου πρόξενος ἐγένετο παρὰ τῆ ἰδικῆ του. Εἰς τὸν ἦχον τῶν βημάτων του τὰ μὲν μεγαλείτερα τῶν τέκνων του ἐσκυθρόπαζον, βροχὴν ἐπιπλήξων ἀναμένοντα, τὰ δὲ μικρότερα ἐκρούπατο ἢ ἐκλαυθμύριζον ἀναμένοντα τὴν ἐκρηξὴν τῆς ὀργῆς τοῦ πατρὸς των.

Ἐν μόνον ἐκ τῶν τέκνων του, ἡ μικρὰ Ῥαχήλ, δὲν ἐφοβεῖτο αὐτὸν, τρέχουσα δὲ εἰς προὔπαντίσιν του ἐλάμβανε τὰς χεῖρας του καὶ ἐπῆδα ἐπὶ τοῦ τραχήλου περιβάλλουσα αὐτὸν διὰ τῶν μικρῶν βραχιόνων τῆς.

* Τῆ διουβόσει τῆς Αθηνῶν. — Τὴν ἀνωτέρω μετάρρσιν γλαφυρῶς ὑπὸ ἀβραε νεάνιδος γενεμένην ἀποστέλλω ὑμῖν, λυπούμενος γὰρ ἡ μετριοπροσῆχη τῆς μεταφραστορίας δὲν μοι ἐπιτρέπει νὰ γνωστοποιήσω τὸ ὄνομα αὐτῆς. ΟΡΕΣΤΗΣ.

Μιὰ τῶν ἡμερῶν ἐπιστρέφουσα ἐκ τοῦ σχολείου ἔτρεξε πρὸς αὐτὸν, ἐπῆδ' ἤσεν ἐπὶ τῶν γονάτων του καὶ θέσασα τῆν ὠραίαν κεφαλὴν τῆς μεταξὺ τῶν χειρῶν του εἶπεν αὐτῷ διὰ τῆς ἡδίας καὶ λυγρῆς φωνῆς τῆς.

— Πάτερ μου, προσεύχεται ἐνόησε; Τὴ πρόσωπον τοῦ πατρὸς τῆς συναφρούθη. Ἐκυψα, διηγείτο ἡ ῥάπτρια, τὴν κεφαλὴν μου ἐπὶ τοῦ βραχίονός μου καὶ ἡ καρδία μου ἐπαλλε σφοδρῶς, αἰετὶ ἐγνώριζον ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶχεν ὄλως ἄλλας ἰδέας, καθ' ὅσον τὰ βιβλία, ἃ ἀνεγίνωσκεν ἀπεμάκουρον αὐτὸν τῆς ἀληθείας, ἢ δὲ θρησκεία δὲν ἦτο κατ' αὐτὸν ἢ μῦθος.

Πτοηθεὶς ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως τοῦ παιδίου δὲν ἀπῆντησεν ἀμέσως, δι' ὃ ἡ μικρὰ Ῥαχήλ θωπεύουσα αὐτὸν ἠρώτησε πάλιν:

- Λέγε λοιπὸν, παπάκι μου, δὲν προσεύχεται;
- Καὶ εἰς ποῖον θέλεις νὰ προσευχηθῶ; ἠρώτησε τέλος σύνοφρος ἐκεῖνος.
- Εἰς τὸν Θεόν! ἀπῆντησε μετ' ἐμψάσεως ἡ Ῥαχήλ. Δὲν γνωρίζεις τὸ ὠραῖον τετράστιχον

Πάτερ, εὐ τοῦ πατρὸς μου λατρεῖς,
 ἔν ὁ κόσμος μὲ σέβας ὕμνει,
 θεῖον ὄνομα, ἐν ἑκατάσι ἐδίει
 πάντες ἢ μήτηρ μου Σὲ προσωνοεῖ.

Τὸν λατρεῖς σὺ, καλέ μου παπάκι; Μὰ εἰπέ μου παρακαλεῖς ἐνόησε τὸν Θεόν;

- Ποῖος ἤξευρε ἐάν ὑπάρχη Θεός;
  - Πῶς δὲν τὸ ἤξευρες τοῦτο σὺ, καλέ μου παπάκι; ἀπῆντησε μετ' ἀρελοῦς ζωηρότητος ἡ Ῥαχήλ.
- Ὁ πατὴρ ἦτο ἔτοιμος ν' ἀπακτήσῃ. Ἐν ἀμφιβολῶν ΟΧΙ περιεπλανᾶτο ἐπὶ τῶν χειλέων του, ὅτε ἡ μικρὰ ἐπανελάθειν.

— Ἄ! Παπάκι, ὠφεῖλεις νὰ προσεύχησαι. Μάλιστα! ἔχεις καθῆκον νὰ προσεύχησαι διότι ὑπάρχει εἰς Θεός.

Βλέμμα ἐκπλήξεως ἀπερίγραπτον ἠκόντισεν ἐκεῖνος πρὸς τὴν μικρὰν του θυγατέρα ἠγέρθη, ἔθεσε τὴν μικρὰν κατὰ γῆς καὶ ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς θερμὸν παρατεταμένον φίλημα ἀνεχώρησε μετὰ ταχύτητος ἀστραπῆς.

Ἡ σύζυγός του ἔκλαιεν ὁ ὀφθαλμοὶ μου ἐπληροῦντο δακρύων ἡ μικρὰ ἔβλεπεν ἡμᾶς μετ' ἐκπλήξεως ἔλαβον τὰς χεῖρας τῆς πνιγυμένη ὑπὸ λυγμῶν καὶ εἶπον αὐτῆ.

— Πρέπει πάντοτε, μικρὸ μου ἄγγελε, νὰ προσεύχησαι εἰς τὸν Θεόν διὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα σου. Πέραντα ἡ μικρὰ ἐγονυπέτησε πρὸ τῆς μητρός τῆς καὶ σταυρώσασα τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς προσηχθῆ χαμηλῆ τῆ φωνῆ ἐν βαθυτάτῃ πάντων κατανόξει προσευχὴν μικρὰν, ἣν ἐμάνθανεν ἐν τῷ σχολείῳ.

Δὲν γνωρίζω ἐάν ὁ πατὴρ τῆς ἤκουε ποτε τὴν προσευχὴν ἐκείνην; γνωρίζω ὅμως ὅτι οἱ τελευταῖαι ἐκείνης λόγαι ἔχεις καθῆκον νὰ προσεύχησαι διότι ὑπάρχει εἰς Θεός, ἐνεποίησαν αὐτῷ βαθεῖαν ἐντύπωσιν, ἐνεχαράχθισαν ἐν τῇ καρδίᾳ του ἀνεξάλειπτῳ,

Ἀπὸ δὲ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ τραχὺς καὶ φοβερὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος ὄλως διόλου μετεβλήθη.

Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἤρξατο σκεπτόμενος ἠμίην ἄπιστος ἀμφέβαλλον περὶ τῆς ὑπάρξεως Θεοῦ τί χάνει ὁ ἄπιστος προσευχόμενος, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀμφιβολία του εἶναι ἀληθής. Ἄλλ' ἐν τῷ Εὐαγγέλιον εἶναι ἡ πηγὴ πάσης ἀληθείας, ἐάν εἶνε αὐτὴ ἡ ἀλήθεια; Τότε τί δὲν χάνει ὁ ἄπιστος μὴ προσευχόμενος; Ἄ! εἶνε φοβερὸν νὰ καταστῆ τις ἄξιος τῆς τιμωρίας τοῦ Θεοῦ.

Κατ' ἀρχὰς ὀλίγα μόνον ἔλεγεν ἀνεγίνωσκε τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἐτέκετο πολὺ. Ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου ἀπεδίωξεν ἀπὸ τῆς ψυχῆς του πᾶσαν νόσον, τὸ δὲ θεῖον αὐτοῦ πῦρ ἐθέρμανεν αὐτήν. Ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου του μετεβλήθη. Ἡ σύζυγός του ἐπανέστρε τὸν σύζυγον αὐτῆς, τὰ δὲ τέκνα του ἀποβαλόντα πλέον τὸν πρὸς αὐτὸν φόβον του συνήρουντο περὶ αὐτὸν περιπτυσσόμενα καὶ θωπεύοντα τὸν καλὸν αὐτὸν πατέρα, ὅστις ποδηγετούμενος ὑπὸ ἀμυδρῶς ἀκτίνας φωτός τῶν λόγων ἐκείνων τῆς θυγατρὸς του ἔφθασεν εἰς τὸ θεῖον φῶς τῶν λόγων τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἀντλήσας ἐκείθεν τὴν ἀπολεσθεῖσαν χαρὰν ἀπέδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐνθα ἐπανῆλθεν ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ πάσης ἄλλης ὑπερτέρα.

[Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ]. Φ. Α.

Ο ΤΕΛΕΥΤΗΣ ΗΠΑΠΑΣ

Ὀλίγας μόνον εβδομάδας ἐπέζησε τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας ὁ γεραρὸς πρεσβύτης, ὅστις ἤρχε πρὸ αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ καὶ τοι δὲ ὁ θάνατος τοῦ Πίου Θ' ἐθεωρεῖτο πρὸ ἐτῶν ἐπιχειμένος καὶ πολλὰκις ἠγγέλθη ψευδῶς, ἢ συγκίνησις τοῦ καθολικοῦ κόσμου ὑπῆρξε μεγίστη. Ὁ Πίος ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1792 εἰς Σινιγάλιαν, κατήγετο δ' ἐκ τοῦ εὐγενοῦς οἴκου τῶν κομητίων Μαστάν Φερρέτη. Δεκαοκταετῆς μόλις κατετάθη εἰς τὴν σωματοφυλακίαν τοῦ συγγενοῦς του Πάπα Πίου Ζ'. Ἀλλὰ ταχέως ἠναγκάσθη νὰ καταλίπῃ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, διότι ἐπάσχειν ἐξ ἐπιληψίας. Χειροτονηθεὶς ἐν ἔτει 1818 ἱερεὺς, προήχθη ἐν ἔτει 1827 εἰς ἐπίσκοπον καὶ ἐν ἔτει 1840 εἰς καρδινάλιον. Πάπας ἐξελέχθη ἐν ἔτει 1846 ἀπροσδοκῆτως, διότι ἡ σύνοδος τῶν καρδινάλιων ἦτο διαιρεμένη εἰς δύο ἰσάριθμα καὶ ἀδιελάλυτα κόμματα, ἃν τὸ ἐν ὑπεστήριζε τὸν καρδινάλιον Λαμπροσύνισαν καὶ τὸ ἕτερον τὸν Καρδινάλιον Γίζαν.

Τὰ πρώτα μέτρα τοῦ Πίου Θ', ἡ παραχώρησις ἀμνηστίας, ὁ περὶ τῆσθε νόμος, ἡ συγκάλεισις συνελεύσεως προκρίτων, ἐπέστησαν ἐλεγχόμενα φιλελευθέρως διαθέσεις καὶ προεκάλεσαν ἐν Ἰταλίᾳ ἀπλετον ἐνθουσιασμόν. Ὅτε ἐξερράγη τὸ ἐθνικὸν κίνημα τοῦ 1848, ὁ ὁ νέος Πάπας συνεμερίσθη αὐτὸ, ἠυλόγησε τὰ ἰταλικά ὄπλα καὶ ἀπέστειλε τὸν Δουράνδον μετὰ στρατιωτικῆς μοίρας παρὰ τὸν Πάδον ὡς σύμμαχος τοῦ βασιλέως τῆς Σαρδινίας. Ἀλλ' αἱ ἐπαναστατικαὶ παρεκτροπαὶ ἐνεποίησαν βαθεῖαν αἰσθησιν εἰς τὸν φύσει ἀ-

σθενῆ τὸν χαρακτῆρα καὶ ἀναποφάσιστον ἱεράρχην ταχέως δ' ἐφάνη ῥέπων πρὸς ἰδέας ἀντιδράσεως. Τῆ 25 νοεμβρίου 1848 φυγὼν μετημφισμένος ἐκ Ῥώμης, ἐζήτησεν ἄσυλον εἰς Γαέταν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς Νεαπόλεως καὶ ἐκάλεσεν ἐκείθεν εἰς βοήθειαν πάσας τὰς καθολικὰς δυνάμεις. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις τῆς Ῥώμης ἐκήρυξε τὸν Πάπαν ἐκπτώτον τοῦ θρόνου ἄλλ' ὅτε προσήλθον εἰς βοήθειαν τοῦ κινδυνεύοντος ποτιφῆκος Γάλλοι, Ἴσπανοὶ καὶ Νεαπολίται, ἡ αἰωνία πόλις μετὰ ἐνδοξον ἀντίστασιν, ἧτις ἐκλείσει τὸ ὄνομα Γαριβάλδι, παρεδόθη καὶ ὁ Πάπας ἐπανῆλθε πανίσχυρος καὶ ἐκδικητικὸς. Ἄρχα τοῦ 1859 ἡ ἐξουσία του, καὶ περ ἔλεσεν ἀσπασμένη, ὑπῆρξεν ἀδιαφιλονεικῆτος. Ἄλλ' ὅτε τὸ Πεδερμόντιον τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ καὶ τοῦ Καρόλου κατῆλθεν αὐθις πάνοπλον εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα καὶ οἱ Γάλλοι σύμμαχοι ἐνίκησαν ἐν Σολφερίῳ, μέγα μέρος τοῦ παπικοῦ κράτους ἀπέσεισε τὸν ζυγὸν τῶν ἱερῶν καὶ ἠνώθη μετὰ τοῦ νεοδημῆτου ἰταλικοῦ βασιλείου. Ὁ Πίος διεμαρτυρήθη, ἀλλ' εἰς μάτην! Αὐτὴν τὴν Ῥώμην ἐξέρατον ἐπὶ εἰκοσιν ὄλα ἔτη ὑπὸ τὸν ζυγὸν αἱ γαλλικαὶ λόγχοι. Ἀλλ' ὅτε ὁ Ναπολεὼν Γ' ἠναγκάσθη ν' ἀνακαλέσῃ τὰ στρατεύματά του εἰς Γαλλίαν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ πατρίου ἐδάφους, τὰ ἰταλικά στρατεύματα εἰσῆλθον σχεδὸν ἀναιμωτὶ εἰς Ῥώμην καὶ ἡ αἰωνία πόλις ἐγένετο πρωτεύουσα τῆς Ἰταλίας.

Ἐκτοτε ὁ Πάπας ἔζη, οἰκισθελῶς δεσμότης, ἐν τοῖς ἀπεράντοις ἀνακτόροις τοῦ Βατικανοῦ, διαμαρτυρούμενος συνεχῶς κατὰ τῆς δημεύσεως τῶν κρατῶν του καὶ διεξάγων κατὰ πολλῶν συγχρόνως ἰσχυρῶν μοναρχῶν ἀμειλίκτον, ἀλλ' οὐχὶ ἄδοξον πόλεμον. Περιέργον εἶναι ὅτι, ὅσω περιεκόπτετο ἡ κοσμικὴ ἐξουσία τοῦ Πάπα, τόσω ἐκρυπνέτο ἡ πνευματικὴ αὐτοῦ ἐξουσία ἐπὶ σύμπαντος τοῦ καθολικοῦ κόσμου. Ἐν τῇ ἐξορία τῆς Γαέτας ἐξηγγέλθη τὸ πρῶτον τὸ νέον δόγμα τῆς Ἀμώμου Συλλήψεως μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν τῶν ἐξαρχιῶν ἐδημοσιεύθη ὁ περιβόητος Σύλλαβος, κήρυξις πολέμου κατὰ πᾶσῶν τῶν θεμελιωδῶν δογμάτων τῶν νέων κοινωνιῶν κατὰ τὰς παραμονὰς δ' ἀκριβῶς τῆς ὀλοσχεροῦς καταλύσεως τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἡ ῥωμαϊκὴ σύνοδος ἀνεκήρυξε τὸ δόγμα τοῦ ἀλανθάστου, δι' οὗ ὁ καθολικισμὸς, κατὰ τὸ λόγιον τοῦ Γλάδστωνος, ἀεγένετο μοναρχία ἀσιατικῆ, ἄβυσσος πνευματικῆς δουλείας, μονότονος ὡς ὁ θάνατος, σιωπηλὴ ὡς ὁ τάφος. Τὰ καθολικὰ κράτη ἠναγκάσθησαν νὰ λάβωσιν ἀμυντικὰ μέτρα κατὰ τῆς παντοκρατορίας, ἣν ἤξιο ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ παπισμὸς δὲν ἦτο δ' ἐστερημένος μεγαλείου ὁ ἀγὼν, ὃν διεξῆγεν ἔκτοτε ὁ ἐν τῷ Βατικανῷ ἡμιθανὴς ἱερεὺς κατὰ τῆς ἡμισείας Εὐρώπης, κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, κατὰ τοῦ Βίσμαρκ, κατὰ τῶν φιλελευθέρων τῆς Ἑλβετίας, κατὰ τῆς Ἰσπανίας. Πετροικισμένος διὰ σπανίας εὐκολίας λόγου, ὁ Πίος Θ' ἠγόρευε συνεχῶς πρὸς τοὺς εἰς Ῥώμην στιφηδὸν συρρέοντας προσκυνητὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐξῆππεν ἐπικινδύνως τὰ θρησκευτικὰ πάθη.

Ἄμα τῷ θανάτῳ τοῦ Πάπα, οἱ ἐν Ῥώμῃ καρδιναῖοι συνεληθόντες εἰς τὸν γενεακὸν θάλαμον καὶ ἐπὶ παρουσία τοῦ πτόματος, ἀνέγνωσαν τὰς ἐδηγίας τοῦ κληρονόμου περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ διαδόχου του καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐκκλησίας· παράυτα δ' ἀπεστάλησαν τηλεγραφήματα μετακαλοῦντα εἰς Ῥώ-

Ο ΧΟΒΑΡΤ ΠΑΣΑΣ

Δημοσιεύοντες σήμερα τὴν εἰκόνα τοῦ περιβοήτου Χόβαρτ Πασᾶ πιστεύομεν ὅτι εὐχαριστοῦμεν τὴν κοινὴν περιέργειαν. Τίς δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὸ πρόσωπον τοῦ ἤδη διὰ τῶν τουρκικῶν τηλεβόλων ἀπειλοῦντος

μην τοὺς Αὐστριακοὺς, Γερμανοὺς, Ἄγγλους, Γάλλους, Ἰσπανοὺς καρδιναλίους πρὸς ἐκλογὴν τοῦ νέου Πάπα. Τὸ λείψνον, ταριχευθὲν ἐξετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Πέτρου εἰς προσκύνησιν. Ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἔλαβε μετ' ἀξιοπραΐνου ζήλου πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνεδρίου τῶν καρδιναλίων. [Παλιγγενεσία.]

τὴν καταστροφὴν τῶν παραλίων πόλεων τῆς τε Θεσσαλίας καὶ ἐλευθέρως Ἑλλάδος!! Ὁ Χόβαρτ πασᾶς εἶναι υἱὸς τοῦ κόμητος τοῦ Buckinghamshire, γεννηθεὶς τῷ 1822. Εἰσελθὼν εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικὸν τῆς Ἀγγλίας ἔτυχε τοῦ βαθμοῦ πλοίαρχου. Ἀποσυρθεὶς ὑπὸ σύνταξιν εὗρεν ἐργασίαν διαρκεῦντος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ

τοῦ 1861 ἕως τοῦ 1865, διακίων ταχύπλοον, διὰ τοῦ ὁποῦ ἐτήρει τὴν θαλασσίαν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν μεσημβρινῶν κρατῶν μεθ' ὧν τὸν στενὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ στόλου τῶν ὁμοσπόνδων. Τῷ 1867, ὅτε ἐξεργάγη ἡ κρητικὴ ἐπανάστασις, ὁ Χόβαρτ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηρεσίαν γενόμενος ὁ αἴτιος, ὡς αὐτὸς ἔγραφε τῷ λόρδῳ Δέρβυ, τῆς προλήψεως πολλῆς αἱματοχυσίας καὶ ἴσως καὶ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Θεωρεῖται ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς ἱκανὸς καὶ ἐπιτήδειος ἀξιωματικὸς βέκτης καὶ θαρραλέος. Ἦδη δὲ κατέχει θέσιν Ναυάρχου ἐν τῷ στόλῳ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

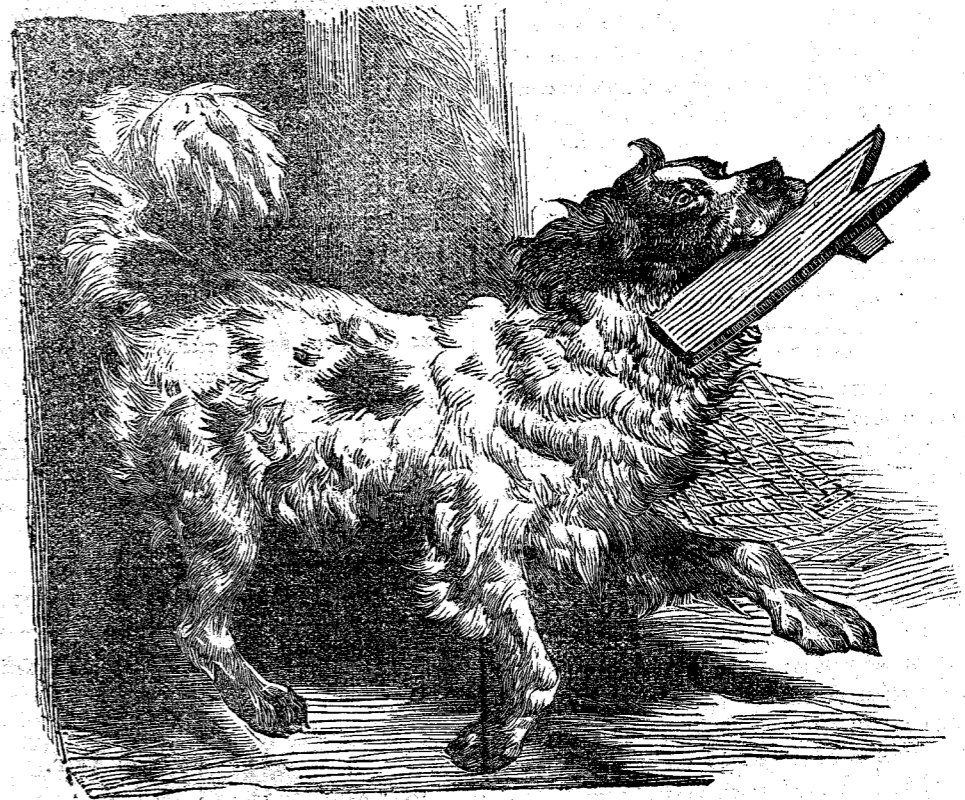
Ο ΚΥΩΝ ΦΕΡΩΝ ΤΟ ΕΞΥΠΟΔΗΤΗΡΙΟΝ (tire-botte)

Ὁ κ. Μακ-Ἰντύρας ἐξ Ἐδιμβούργου ἐπανελθὼν ἐ-

ἐξῆλθε ζητῶν τὸ ἐξυποδητήριον εἰς τὰ μᾶλλον μαμακρυμένα μέρη τοῦ δωματίου· τέλος ἐπιστρέφει φέρων πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ κυρίου του τὸ περι οὗ ὁ λόγος ἐξυποδητήριον. Τότε αὐτὸς ἀνεμνήσθη ὅτι τὸ εἶχεν ἀφήσει τὴν προτεραίαν ἐν τῷ προδύμῳ ὑπὸ τὸ ἀνάκλιτρον καὶ ἠπόρει πῶς ἐλησμόνησε τοῦτο ὄλως διόλου. Ὅθεν εὐχαριστήεις ἐθώπευσε πολὺ τὸν πιστὸν καὶ νοήμονα κύνα του· διότι ἂν αὐτὸς ἔλειπε, δὲν ἤθελε δυνηθῆ νὰ ἐκβάλῃ τὰ ὑποδήματά του καὶ ἐπομένως ν' ἀναπαυθῆ δεόντως.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ

Ἐν τινι οἰκοδομήματι τοῦ Μέγγελ ἐν Ἀμερικῇ ὑπάρχει νῦν εἰς ἐκθεσιν τὸ θαυμασιώτατον κατὰ πᾶσαν

σπέραν τινὰ πολὺ ἀργὰ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ εἶρε πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ κοιμωμένους. Ἀνοίξας τὴν εἴω θύραν ἔβασε σιγᾶ, σιγᾶ μέχρι τοῦ δωματίου του μὴ θέλων νὰ ἀφηνέσῃ τινὰ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ εἶρη τὸ ἐξυποδητήριόν του εἰς τὴν θέσιν ὅπου συνήθως ἔκειτο, οὐδὲ εἰς ἄλλο μέρος τοῦ δωματίου του. Στενογworούμενος δὲ πολὺ διότι δὲν ἠδύνατο κατ' ἄλλον τρόπον νὰ ἐκβάλῃ τὰ ὑποδήματά του, ἀλλ' ἐν ταύτῃ μὴ θέλων νὰ διαταράξῃ μηδένα τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐστράφη πρὸς τὸν κύνα του καὶ εἶπε, «Λέον, δὲν δύναμαι νὰ εἶρω τὸ ἐξυποδητήριον, ὑπάγε νὰ μοὶ τὸ εἶρῃ σὺ!» Τὸ πιστὸν τοῦτο ζῶον ἐδραμὲν ἀμέσως πρὸς τὴν θύραν καὶ ἔρχισε νὰ τὴν ζῆν με τοὺς ὀνυχᾶς του. Ἀνοίξαντος δὲ τοῦ κυρίου τοῦ αὐτῆ,

πιθανότητα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ὠρολογίων. Ὁ πλοίαρχος Ζ. Ρέϊδ, ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ, ἀξιοῖ ὅτι εἶναι πολὺ ὑπέρτερον καὶ αὐτοῦ τοῦ μεγίστου πάντων ἐν Στρασβούργῳ ὠρολογίου, ὅταν δὲ τὸ προσεγγέσῃ εἰς ἐκθέσιν τοῦτο εἰς Ηζερσίους, οὐ μόνον θέλουσι θαυμάσει αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Ρέϊδ αὐτὸν θέλει παράσχει περιουσίαν. Τὸ Ἑγγέλιον ὠρολόγιον, τανῦν ἐν τῷ οἰκοδομήματι τοῦ Μέγγελ, ἐπενοήθη καὶ κατασκευάσθη ὑπὸ τοῦ Στεφάνου Δ. Ἑγγέλου, ἀδαμαντοπλάου καὶ ὠρολογιστοῦ, ἐν Ἀζλετάνι τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἄγων τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον περίπου ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἔχει γυναῖκα καὶ τέκνα, καταναλώσας περὶ τὰ εἰκοσίν ἔτη εἰς τελειοποίησιν τοῦ ὠρολογίου. Ὁ κ. Ρέϊδ

λέγει, ότι εκπλήρωσε προς τὸν Ἐγγελοῦν 5,000 ταλ-
λήρων διὰ τὸ ὠρολόγιον τοῦτο, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν
ἐντολὴν πρὸς κατασκευὴν ἑτέρου πολὺ μεγαλειότερου,
ἀξίας 50,000 ταλλήρων. Ὁ Ἐγγελοῦς οὐδέποτε εἶδε
τὸ ἐν Στρασβούργῳ ὠρολόγιον διότι, τῶντι πολλὰ
ὀλίγον κόσμον περιηγήθη, ὡς μὴ διανύσας πλείονα
τῶν 200 μιλίων πέραν τῆς οἰκίας του κατὰ διαφό-
ρους καιροῦς.

Τὸ ὠρολόγιον τοῦτο ἔχει ὕψος ἑνδεκα ποδῶν. Καὶ
πρὸς μὲν τὴν βᾶσιν τὸ πλάτος αὐτοῦ εἶναι τεσσάρων
περίπου ποδῶν πρὸς δὲ τὴν κορυφὴν δύο περίπου.
Κατὰ τὴν βᾶσιν ἔχει περὶ τοὺς τρεῖς πόδας βάθος,
βαθμηδὸν δὲ ὀλιγώτερον πρὸς τὴν κορυφὴν. Ὁ χρω-
ματισμὸς αὐτοῦ εἶναι βαθύραιος καὶ χρυσοῦς. Τὸ ἐν
Στρασβούργῳ ὠρολόγιον ἔχει τριάνκοντα ποδῶν ὕψος,
ὁ μηχανισμὸς του ὅμως δὲν εἶναι τοσοῦτω περίπλοκος,
οὔτε ἔχει τοσαύτας εἰκόνας ὡς τὸ ἐν Ἀζλετῶν ὠρο-
λόγιον. Αἱ εἰκόνας τοῦ Στρασβουργίου ὠρολογίου εἰσι
περὶ τοὺς τρεῖς πόδας ὑψηλαί, αἱ δὲ τοῦ ἀμερικανικοῦ
περὶ τοὺς ἐννέα δακτύλους. Ἡ δὲ εἰκόνα δὲ τοῦ τελευταίου
τούτου, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν καθημερινῶν του ἐκθέσεων
εἶναι μᾶλλον εἰσαετός, ἢ ἡ τοῦ ἐν Στρασβούργῳ ὠρο-
λογίου.

Τὸ Ἐγγέλιον ὠρολόγιον παριστάται ἐπὶ τῆς κορυφῆς
Ἀποστολικῆν πομπῆν, τοιαύτην, τὸν Χριστὸν περὶ τὸ
μενον ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, τὰς τρεῖς Μαρίας, εἰκόνα τῆς
Δικαιοσύνης, ἢ χρυσοῦν ἀλέκτορα, ὅστις φωνεῖ κατὰ τὴν
διάβασιν τοῦ Πέτρου. Πρὸ 3 λεπτῶν τῆς ὥρας (οἰανδῆ-
ποτε ἐκ τῶν εἰκοσιτεσσάρων) μυστικῶν τι ὄργανον ἐξ
αὐτῶν ἔσθην τοῦ ὠρολογίου παίζει ἕνα ἢ τι
ἀντίφωνον. Ἐχει δὲ πέντε μελωδήματα. Τότε δὲ κώ-
δωνες ἤχουσι, καὶ ἀφοῦ σιγήσῃ ἡ ἄρα εὐθὺς ἀρχεται
ἡ Ἀποστολικὴ πομπή. Ἐν τῇ πρώτῃ ἀνοίγεται θυ-
ρόφυλλα καὶ ἰδοὺ ἡ εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ φαίνεται.
Ἄλλα πάλιν θυρόφυλλα ἀνοίγεται πρὸς τὰ ἀριστερὰ,
οἱ δὲ Ἀπόστολοι προβαίνειν πρὸ αὐτοῦ ἐκπορεύονται
ἀλλήλους. Ἀμα δὲ τῇ ἐμφανίσει αὐτῶν καὶ τοῦ Ἰη-
σοῦ οἱ Ἀπόστολοι στρέφουσι πρὸς αὐτὸν, ὅτις τοὺς
χαιρετᾶ, καὶ διερχόμενοι ἐκείθεν ἐν τάξει εἰσέρχονται
πάλιν εἰς ἄλλην θύραν πρὸς τὰ δεξιὰ. Παρῶν τῶν
δὲ τοῦ Πέτρου ἀναφαίνεται ἐκ τοῦ παραθύρου ὁ Σα-
τανᾶς πειράζων αὐτόν. Πεντάκις παρουσιάζεται ὁ διά-
βολος, καὶ ὅταν διαβαίνει ὁ Πέτρος ἀρνούμενος τὸν
Χριστόν, ὁ ἀλέκτωρ τινάσσει τὰς πτέρυγας του κρά-
ζει. Τοῦ δὲ Ἰουδα ἐμφανιζομένου, ὁ Σατανᾶς κατέρχεται
τοῦ παραθύρου ἢ παρακολουθεῖ τὸν Ἰουδαν μακρόθεν τῆς
συναγωγῆς, καὶ ἔπειτα ἐπιστρέψας ἀναβαίνει εἰς τὴν θῆσιν
του, ἵνα παρατηρῇ τὸν Ἰουδαν, φαινόμενον ἐκατέρω-
θεν. Τὸ ἱερογραφικὸν τοῦτο μάθημα εἰκονίζεται μεγα-
λοπρεπῶς τῶν εἰκόνων γεγλυμμένων καὶ χρωματι-
σμένων κατὰ τινὰ ἀρχαιοτάτην καὶ πιστὴν εἰκόνα. Ἀ-
φοῦ ἡ συναγία διέληθ, ὁ Ἰησοῦς καὶ αἱ τρεῖς Μαρίας
γίνονται ἀφαντοὶ καὶ αἱ θύραι κλείουσι. Ἡ σκηνὴ
αὕτη δύναται νὰ ἐπαναλαμβάνηται ἐπτάκις τῆς ὥρας
ἐν ἀνάγκῃ, ἢ δὲ φυσικῆ τοῦ ὠρολογίου κινήσεις παρι-
στᾶ αὐτὴν τετράκις τῆς ὥρας, ἐνῶ ἡ ἐν Στρασβούρ-

γῳ πομπὴ γίνεται ἀπαξ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν δω-
δεκάτην.

Κάτωθεν τῆς θῆσεως ὅπου παρίσταται ἡ θρησκευ-
τικὴ πομπὴ ἐν τῷ Ἐγγελίῳ ὠρολόγιῳ, εἶναι ἡ πλάξ
αὐτοῦ περὶ τοὺς δεκατρεῖς δακτύλους διάμετρον ἔχου-
σα. Πρὸς τὰ δεξιὰ εἰκονίζεται ὁ Καιρὸς κρατῶν ἀμ-
μωρολόγιον. Ὑπεράνω αὐτοῦ εἶναι παραθύρον, ἐν ᾧ φαί-
νονται εἰκόνας παριστώσαι τὴν Νεότητα, τὴν ἀνδρι-
κὴν Ἡλικίαν, καὶ τὸ Γῆρας. Πρὸς δὲ τὰ ἀριστερὰ τῆς
πλακῆς ἴσταται σκελετὸς τὸν θάνατον παριστῶν.

Ὅταν ὁ λεπτοδείκτης πλησιάσῃ εἰς τὸ πρῶτον τέ-
ταρτον, ὁ πιτῆρ Χρόνος ἀνατρέπει τὸ ἀμμωρολόγιον
του καὶ κρούει κώδωνά τινα διὰ τοῦ θρεπᾶνου του,
ἐνῶ ἔσθην ἕτερος κώδων ἀνταπεκρίνεται· πάραυτα δὲ
τότε ἐμφανίζεται ἡ Νηπιότης. Προσεγγίζοντος δὲ τοῦ
λεπτοδείκτου εἰς τὸ δεύτερον τέταρτον ἢ τὴν ἡμισίαν
ὥραν, τότε ἀκούονται ἤχοι δύο κώδωνων, ἡ δὲ Νεό-
της ἐμφανίζεται καὶ τὸ ὄργανον παίζει ἕμνον τινὰ
ἱερόν· ἔπειτα ὁ πατῆρ Χρόνος κρούει δις καὶ ἀνατρέ-
πει τὸ ἀμμωρολόγιον, ἀνταποκρινόμενον ἔσθην δύο
κώδωνων. Μετὰ ἐν λεπτὸν τῆς ὥρας ἀρμονία κώδων-
ων ἀκούεται, διπλωτὴ δὲ τις θύρα ἀνοίγει εἰς τὴν
ἄνω στοάν, ἄλλη δὲ ἐπίσης πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς αὐ-
λῆς, ἐνῶ προβαίνει ὁ Σωτῆρ, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Ἀ-
πόστολοι ἐξέρχονται ἐν τάξει. Τὸ ὠρολόγιον δεικνύει
ἑσπᾶτως τὰς φάσεις τῆς σελήνης, τὰς παλλιδρίας,
τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, τὰς ἡμέρας, τὰς χρονολογίας, καὶ
τὰ σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ· ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς, στρα-
τιώτης ἐν πανοπλίᾳ διαρκῶς φρουρεῖ, βυδίζων ἐμπρο-
σθεν καὶ ὀπισθεν. Προχωροῦσας τῆς ὥρας, ἡ Ἀνδρικὴ
ἡλικία, τὸ Γῆρας, καὶ ὁ θάνατος λαμβάνουσι μέρος
εἰς τὸ πανόραμα. Εἶναι θαυμάσιον ἔργον εὐφυΐας, καὶ
ἀξίον πάσης ἐκτιμῆσεως.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

—
ΖΩΑ.

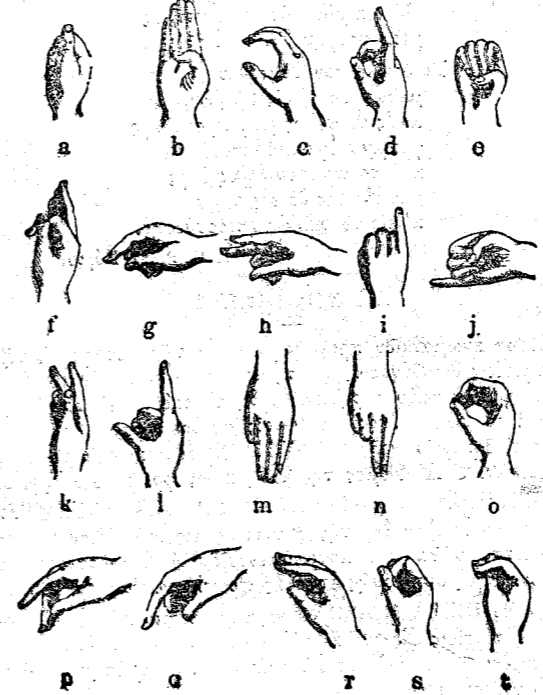
ΚΕΦ. ΚΑ'.—Ἡ ΧΕΙΡ.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ μόνον ζῶον τὸ ἔχον χεῖρα. Ὁ
πῆθικος ἔχει τι ὅμοιον πρὸς χεῖρα· ἀλλὰ ἐάν τὸν παρα-
τηρήσῃτε ἐχόμενον τῶν πραγμάτων, θὰ ἴδῃτε πόσον
ἀδεξιῶς τοῦτο πράττει.

Ἡ χεῖρ εἶναι θαυμάσιον ὄργανον ἢ μηχανισμὸς.
Ἴδωμεν τινὰ ἐκ τῶν ὄσων ἡ χεῖρ κατεργάζεται.
Ἴδετε τὸν σιδηρουργὸν κινῶντα τὴν βαρεῖαν σφύραν
πῶτον ἰσχυρῶς ἢ χεῖρ του δρᾶτταται τοῦ βραχίονος
τῆς σφύρας! Οἱ αὐτοὶ δάκτυλοι, οἱ τοσοῦτον ἰσχυρῶς
ἐχόμενοι τῆς σφύρας, καὶ τὴν βαρεῖαν ταύτην ἐργασίαν
ποιῶντες δύνανται νὰ γυμνασθῶσιν εἰς ἐπιτελεσιν
ἔργου ἐλαφροτάτου καὶ λεπτοτάτου. Κρατοῦσι τὴν
γραφίδα καὶ γράφουσιν· δύνανται νὰ κινῶσι τὴν σμί-
λην τοῦ χαρακτοῦ, καὶ νὰ ποιῶσι τὰς λεπτάς ἐκείνας
γραμμάς τὰς ὁποίας πολλάκις βλέπομεν.

Ἐν ταῖς παρὰ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευαζομέναις
μηχαναῖς δὲν ὑπάρχει τοιαύτη μετατροπὴ ἀπὸ τῆς
βαρεῖας ἐργασίας εἰς τὴν λεπτήν. Οὐδεὶς ἄνθρωπος κα-
τεσκεύασε ποτὲ μηχανὴν δυναμένην νὰ σύρῃ μέγα
σχοινίον ἀμέσως δὲ νὰ σύρῃ λεπτὴν κλωστήν, καὶ νὰ
πράττῃ τὸ ἐν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας ὡς τὸ ἕτερον.
Ἄλλ' ἡ θαυμασία μηχανή, ἡ χεῖρ, πράττει τοῦτο.

Ἡ διαφορὰ ἐν τῷ ἔργῳ τῆς χειρὸς δὲν κεῖται ἀ-
πλῶς ἐν τῇ χονδρότητι καὶ λεπτότητι. Δύναται νὰ
πράξῃ πλείστα διάφορα εἶδη ἀσχημοῦ ἐργασίας καὶ
πολλὰ ὠραίας ἐργασίας. Ἡ χεῖρ ἐργάζεται διαφόρως
εἰς διάφορα πράγματα. Ἴδετε πόσον διαφόρως χειρί-
ζεται σχοινίον, σφύραν, ἀξίνην, μάχαιραν, πειρόνιον κτλ.
Κρατεῖ διαφόρως ταῦτα ὅπως τὰ κινῇ. Ἴδετε πόσον
διαφόρως οἱ δάκτυλοι τίθενται ὅταν τις παίξῃ ὄργα-
νόν τι. Δύνασθε νὰ ἴδῃτε ὅποιαν ποικιλίαν σχημάτων
ἡ χεῖρ δεικνύει ἐάν παρατηρήσῃτε κωφάλακον λαλοῦν-
τα διὰ τῶν δακτύλων του. Περαιτέμεν κατωτέρω
εἰκόνας τῶν διαφόρων τρόπων καθ' οὓς τὰ γράμματα
γίνονται.

Ἄλλ' ἡ χεῖρ δὲν εἶναι ἀπλῶς μηχανή, ἐκτελοῦσα
μεγάλας κινήσεις· εἶναι καὶ ὄργανον δι' αὐτὸ νὰ
ἄπτεται τῶν πραγμάτων. Οὕτως ὁ τυφλὸς ἀναγινώ-
σκει διὰ τῶν δακτύλων. Ἐνῶ δὲ ἡ χεῖρ ἐκτελεῖ τὰς
διαφόρους αὐτῆς κινήσεις ὡς μηχανή, γενικῶς ὀδηγεῖ-
ται πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς αἰσθήσεως τῆς ἀφῆς. Ἐάν ἡ
χεῖρ δὲν εἶχεν αἰσθησὴν ἐν αὐτῇ, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ
ἐκτελῇ πολλὰς ἐργασίας, ὡς τὴν τῆς κομβώσεως καὶ
οὐδόλωσ ἡδύνατο νὰ τὴν κατορθώσῃ, ἐάν δὲν ᾤδῃ κρεῖ-
το πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν. Τὰ νεῦρα τῶν ὀ-
φθαλμῶν θὰ ἀντικαθίστων τὰ νεῦρα τῶν δακτύλων,

ὡς ἐν τῇ ἀναγνώσει τοῦ τυφλοῦ τὰ νεῦρα τῶν δακτύ-
λων ἀντικαθίστῶσι τὰ νεῦρα τῶν ὀφθαλμῶν. Ἄλλ' ὡς
ἔχει τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι χρεῖα νὰ ἴδῃ τις τὰ δάκτυ-
λα ἐνῶ κομβῶνται, διότι ὀδηγοῦνται ὑπὸ τῆς ἐν αὐ-
τοῖς αἰσθήσεως.

Ἵπῃρξε ποτὲ γυνὴ ἀπολέσασα τὴν χρῆσιν τοῦ ἐνός
βραχίονος συγχρόνως δὲ καὶ τὴν αἰσθησὴν ἐν τῷ ἑτέρῳ.
Ἐἶχε βρέφος· τὸ ἐκράτει διὰ τοῦ ἀναισθήτου βρα-
χίονος διότι ἠδύνατο νὰ κινῇ τὰ νεῦρα τούτου· ἀλλ'
εἶχε χρεῖαν νὰ παρατηρῇ αὐτὸ ἀδιακόπως. Ἐάν ἐθεώ-
ρει ἀλλαγῶσε, ὁ βραχίον θὰ ἔπαυε κρατῶν αὐτὸ καὶ
τὸ βρέφος θὰ ἐπιπτε, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ αἰσθανθῇ
ὅτι ἦτον ἐκεῖ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ νεῦρα τῶν
ὀφθαλμῶν ἔπρεπε νὰ ἀντικαθίστῶσι τὰ νεῦρα τοῦ βρα-
χίονος τὰ ὁποία ἦσαν ἀναίσθητα.

Ἴδωμεν νῦν ποῖα εἰσὶ τὰ μέρη τῆς θαυμασίας ταύ-
της μηχανῆς. Ἐν τῇ χειρὶ καὶ τῷ βραχίονι ὑπάρχουσι
τριάκοντα ὀστά, ὑπάρχουσι περὶ τοὺς πενήκοντα μῦς
ταῦτα δὲ πάντα συνδέονται μετὰ τοῦ ἐγκεφάλου διὰ
τῶν νεύρων. Διὰ τούτων ἂ νὰς ποιῇ τοὺς μῦς νὰ ἐκ-
τελῶσι πάσας τὰς ποικίλας κινήσεις τῆς χειρὸς καὶ
τῶν δακτύλων, εἴτα δὲ ἕτερα νεῦρα λέγοντα εἰς τὸν
νοῦν τί αἰσθάνονται ἐν οἰσδήποτε μέρει τοῦ μηχανι-
σμοῦ τούτου.

Ἐμνημονεύσαμεν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ὀλίγα τῶν
ὄσων διὰ τῆς χειρὸς γίνονται, ἀλλ' ἀπειράριθμα εἰσὶ
τὰ διὰ ταύτης τελοῦμενα. Δύνασθε νὰ λάβῃτε ἰδέαν
τινα τοῦ τοιοῦτου, κινῶντες τὰς χεῖρας καὶ δακτύλους
κατὰ πάντα τρόπον καὶ διεύθυνσιν. Ὁ πούς ἔχει ὀλί-
γα νὰ πράξῃ παραβαλλόμενα πρὸς τὴν πληθύν τῶν
διὰ τῆς χειρὸς γινομένων.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΤΩΝ ΣΙΝΩΝ

- (Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ ἀγαθὸν τῶν ἄλλων
ἤδη ἐξασφάλισε τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ.
- (Ὁ μαρὸς ποτὲ δὲν θαυμάζει ἑαυτὸν τοσοῦτον ὅσον
ὅταν διέπραξε μωρίαν τινα.
- Ἐν τῇ αὐλῇ οἱ ἄνθρωποι ἄδουσι διὰ νὰ πῶσι εἰς
τὰς κόμας οἱ ἄνθρωποι πίνουσι ὅπως ἄδουσι.
- Οἱ πύργοι μετροῦνται ἐκ τῆς σιμῆς των, καὶ οἱ με-
γάλοι ἄνδρες ἐξ ἐκείνων οἵτινες σβουαῖσιν αὐτούς.
- Ὁ σκύλας ἐν τῇ ἀναπαύσει γαυγίζει κατὰ τῶν
ψύλλων οἵτινες ἐνοχλοῦσιν αὐτόν, ἀλλ' ὁ σκύλος ὁ ἐν
τῇ θῆρᾳ δὲν τοὺς αἰσθάνεται.
- Ὅταν οἱ ἄνδρες εἰσὶν ὁμοῦ ἀκούωσιν ὁ εἰς τὸν ἄλ-
λον, ἀλλ' αἱ γυναῖκες καὶ αἱ κόραι θεωροῦσιν ἢ μίαν
τὴν ἄλλην.
- Ὁ εὐρίσκων ἡδονὴν ἐν τῷ ἐλαττώματι, καὶ πόνον
ἐν τῇ ἀρετῇ, εἶναι νέηλις εἰς ἀμφοτέρω.
- Ὁ συντοπὸς ἄνθρωπος δὲν καλεῖται περὶ ὅσων πράττει,
ἀλλ' αὐτὸν πράττει περὶ οὗ νὰ μὴ δύνηται νὰ γίνῃ
λόγος.
- Πρέπει νὰ πράττωμεν ταχέως ἅτι δὲν δεῖται σπου-

δῆς, ὅπως δυνάμεθα νὰ πράττωμεν βραδέως ὅ,τι ἀπαιτεῖ ταχύτητα.

Ἄποιαν ἡδονὴν προξενεῖ τὸ θῖδειν! Δὲν εἶ ὑπῆρχον πλοῦσιοι ἐὰν ἠδύναντο νὰ αἰσθάνωσι τὸ τοιοῦτον.

Ἡ πρὸς τὴν δόξαν ὁδὸς εἶναι διὰ τῶν ἀνακτόρων, ἡ πρὸς τὸ χρῆμα διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἡ πρὸς τὴν ἀρετὴν διὰ τῆς ἐρήμου.

Οἱ πλοῦσιοι εὐρίσκουσι συγγενεῖς ἐν ταῖς ἀπωτάταις ξέναις χώραις, οἱ πένητες οὐδὲ κἂν ἐν τοῖς κόλποις τῆς οἰκογενείας των.

Αἱ φυλακαὶ εἶναι κεκλεισμέναι ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ ὅμως εἰσι πάντοτε πλήρεις· αἱ ἐκκλησίαι εἰσι πάντοτε ἀνοικταί, καὶ ὅμως οὐδένα εὐρίσκεις ἐν αὐταῖς.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ κατανάλωσις τοῦ ἵππειου κρέατος ἐν Παρισίοις, ὡς εἶδους τροφῆς, σημαντικῶς ἠῤῥῆσε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, νῦν δὲ κατὰ μέσον ὅρον ὑπολογίζεται εἰς ὑπὲρ τὰς 1000 κεφαλάς κατὰ μῆνα. Οἱ Διασώται τοῦ ἵππειου κρέατος διακηρύττουσιν ὅτι τοῦτο εἶναι θρεπτικώτερον τοῦ βοείου, ἐνῶ τιμᾶται ὀλιγώτερον. Ὅπως πεισθῆ ὁ ἀγγλικὸς τύπος περὶ τοῦ ἐξαιρετοῦ τοῦ ἵππειου κρέατος, γέυμα περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Αἰμιλίου Δεστροῦ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Λονδινεῶν ἐφημερίδων, ἐν ᾧ ἐδόθη αὐτοῖς ζωμὸς, βραστὸς καὶ ἐψημένος ἵππος κεκρυκευμένος δι' ἐμβαμμάτων ἐξ ἵππειου κρέατος. Οἱ δαιτυμόνες κατὰ καθῆκον, ἐδήλωσαν ὅτι τὸ γέυμα ἦν ἀριστον· ἀλλ' ἀμφίβολος ἐστὶν ἡ εὐλικρίνεια αὐτῶν.

Ἐπάρχουσιν 61 σφαγεία πρὸς πώλησιν ἵππειου κρέατος ἐν Παρισίοις. Τὸ πρῶτον σφαγεῖον τοῦ εἶδους τούτου ἠγεαχῆ ἐν Παρισίοις τῷ 1866, τὸ δὲ παρελθὸν ἔτος 10, 619 ἵπποι, ὄνοι καὶ ἡμίονοι κατηναλώθησαν ἐν μόνις τοῖς Παρισίοις.

Ἐν τῶν μᾶλλον ἰσχυρῶν συμπτωμάτων τῆς φρενοβλαθείας εἶναι ἡ στέρησις τῶν διακρῶν. Ἐν τῶν προνομίων τοῦ λογικοῦ εἶναι νὰ δύναται νὰ κλαίῃ. Φαίνεται ὅτι τὰ δάκρυα ἀνακουρίζουσι αἰσθήματα τὰ ὅποια πιεζόμενα φέρουσιν εἰς φρενοβλαδίαν.

Ἡ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας ἀνέρχεται διὰ τὸ ἔτος 1878 εἰς 11,053,901 λίρας στερλίνας.

Ἄριστη τιμωρία τῆς ὀκνηρίας ἐτίθη εἰς ἐνέργειαν ἐν ἔργοστασίῳ τινι ἐν Ἀμβούργῳ. Οἱ ὀκνηροὶ τὴν πρῶταν ἀναρτῶνται ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν καλῶν, ὥστε νὰ δύναται νὰ βλέπωσι καὶ ὁσφραίνονται τὰ ἐδῆματα τὰ παρατεθειμένα εἰς τοὺς φιλοπόνους, χωρὶς νὰ τὰ γέωvται.

Τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἑλληνικὴν στόλον πλοῖα μικρὰ καὶ μεγάλα συμποσοῦνται εἰς δέκα καὶ εἴς, τὰ εἴης ὁ θωρακοδόμων ἢ βασιλίσσα «Ὀλγ», ἡ θωρακοδόμος ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἡ δαλματικὴ «Ἀμυρτίτη», εἴς ἀτμομηλοῖαι, ἡ «Πάραλος», ἡ «Σαλαμίνια», ἡ «Πηλεῖα», ἡ «Σῦρος», τὸ «Ναύπλιον» καὶ ἡ «Ἀρρὸσσα», τέσσαρες ἡμιολοῖαι, ἡ «Μεθώνη», ἡ «Ἀῤῥα», ἡ «Κύβος» καὶ ἡ «Ἀυγὴ», εἰς δρόμων, τὸ «Μεσολόγγιον» καὶ δύο κέρκουροι, ὁ «Γλαῦκος» καὶ ὁ «Πολυδευκὴς». Τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 1450 ἀνδρας, ἦτοι 91 ἀξιωματικούς, 240 ὑπαξιωματικούς καὶ 1119 νύκτας. Αἱ δὲ ἐτήσια δαπάναι ὑπολογίζονται εἰς δρ. 1,572,804 ἦτοι εἰς μισθοδοσίαν ἀξιωματικῶν δρ. 319,674, ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν δρ. 776, 808, ἐν ἑλῳ δρ. 1,096,479 καὶ εἰς τροφὰς δρ. 476,325. Ἦτοι ἡ ἐτήσια δαπάνη δι' ἑνα ἀνδρα τοῦ ναυτικοῦ ἀναλογεῖ πρὸς 1084 δρ.—Προστεθήσαν καὶ 2 τορπηλοφόροι.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου μέχρι τῆς 30 Ἰα-

νουαρίου ὁ ῥωσικὸς στρατὸς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον ἐκτίσιν ἀπέλωσε ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ ἐν ἑλῳ 89,304 ἀνδρας, ἐν οἷς 10 στρατηγούς φονεβέντας καὶ 11 πλῆρωθεντας, 1 πρίγκιπα τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ 34 μέλη τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας.—Διχμάλωτοι ἦσαν μόνον 1211!

Λύσις Αἰτήματος Δ'

Κλέων—λέων—ἴον—(ὄν)—ὄνος.

Ἐλυσαν αὐτὸ ἡ κυρία Αἰκ. Κ. Βασιλειίδου, ἐπίσης οἱ κκ. Εὐγένιος Κ. Δούνια (Πειραιεύς), Ι. Π. Ἀλεξανδράπουλος καὶ ὁ Γ. Α. Βαλαβάνης.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε'.

Μέγα εἶναι τόνομά μου
πανταχοῦ ἂν τὸ ζητήσης,
καὶ εἰς τῆς Γραφῆς τὰ μέρη
καὶ ἐκτὶ δὲ μ' ἀπαντήσης

Καὶ ἐκεῖ μὲ μνημονεύουν
ὡς μεγάλον ἀλλητῆν,
διότι ἔθεσα τὴν χεῖρα
εἰς τὸν πάνσοφον κριτῆν.

Καὶ τὴν κάραν μ' ἂν ἀκόμη
ν' ἀραιρέσης πειραθῆς,
τὸν λαίμῳ τότε καὶ στήθος
μίαν τροφὴν δὲ τὰ ἰδίη.

Τὸ ὑπόλοιπον δὲ πάλιν
μετατρέπετ' εἰς πτηνόν,
ἂν 'ς τὸ τέλος μου προσθέσης
γράμμα ὅχι κυκλικόν,
καὶ τὸ πρῶτον ἀραιρέσης
μεταβάλλης δὲ εἰς α
κ' εἰς τὸ ἄλλο τὸ προσθέσης.

Ι. Γ. Ρ. ἐκ Σύρου.

ΕΙΔΟΡΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐνεκα ἀνωμαλιῶν προερχομένων ἐκ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἐν Παρισίοις διευθύνσεως τοῦ περιοδικοῦ L'ami de la Maison τὰ φύλλα καθυστέρησαν. Ἦδη τὰ πάντα ἐξομαλῆθησαν καὶ τὰ φύλλα ἐστάλησαν τοῖς συνδρομηταῖς.

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΙΩΣ εὐρίσκονται τὰ εἴης Περιοδικά: Ὁ Α' Τόμος τῆς Ἀθηναίδος φρ. 2, ὁ Β' φρ. 3.

«LECTURES ILLUSTRÉES POUR LES ENFANTS» ἐκδιδόμενον ἐν Λωσάνῃ τῆς Ἑλβετίας εἰς φυλλάδιον 16 σελίδων κατὰ μῆνα καὶ κοσμοῦμενον διὰ 4 ἢ 5 ὠραιότατων εἰκόνων. Τιμὴ συνδρομῆς ἐτησίως προπληρωτέας δρ. 2,50.

«L'AMI DE LA MAISON» μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Παρισίοις εἰς μέγα φύλλον κοσμοῦμενον διὰ τριῶν εἰκόνων ἂν ἡ μία καλύπτει ὁλόκληρον τὴν πρώτην σελίδα. Τιμὴ συνδρομῆς φρ. 3.

«CHILDREN'S FRIEND — CHILDREN'S PRIZE καὶ CHILD'S COMPANION» Ἀγγλικά περιοδικὰ ἐκδιδόμενα ἐν Λονδίῳ εἰς φυλλάδια 16 σελίδων κατὰ μῆνα καὶ κοσμοῦμενα δι' ὠραιότατων εἰκόνων. Τιμὴ ἐτησίως συνδρομῆς ἐκάστου δρ. 2,50.

«INFANT'S MAGAZINE» μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκ σελίδων 16 κοσμοῦμενον διὰ 14 εἰκόνων. Πρὸς χρῆσιν μικρῶν παιδιῶν. Τιμὴ συνδρομῆς δρ. 2,50.

ΣΗΜ. Ἐπίσης εὐρίσκονται καὶ βιβλία Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Βιβλιοδετεῖον Κ. Α. Γεράρδου, ὁδὸς Γιοργαντζιλᾶρ ἀριθ. 100.